

Etusivu>Perhe- ja perintöoikeudelliset asiat>Elatusapu

Elatusapu

Saksa

1 Mitä käsitteillä "elatusapu" ja "elatusvelvollisuus" tarkoitetaan käytännössä? Kuka on velvollinen maksamaan elatusapua kenelle?

Elatusvelvollisia ovat:

Lapset vanhempiin nähden,
vanhemmat lapsiin nähden,
aviopuolisot toisiinsa nähden,
(lasten)lastenlapset (iso)isovanhempiinsa nähden,
(iso)isovanhemmat (lasten)lastenlapsiin nähden,
naimattomat vanhemmat toisiinsa nähden, jos huollettavana on lapsi,
rekisteröidyssä parisuhteessa elävät toisiinsa nähden.

2 Mihin ikävuoteen asti lapsi voi saada elatusapua? Sovelletaanko alaikäisten ja aikuisten elatusapuun eri sääntöjä?

Lapsille maksettavaan elatusapuun ei sovelleta ikärajaa. Elatusapua on maksettava niin kauan kun lapsi tarvitsee sitä toimeentuloaan varten (sillä ei kuitenkaan kateta lapsen velkoja). Ammatillisen koulutuksen päättymisen jälkeen lapsen katsotaan kuitenkin yleensä pystyvän huolehtimaan omasta toimeentulostaan. Saksan elatusapulainsäädännön mukaan alaikäisiä lapsia kohdellaan suotuisammin kuin täysi-ikäisiä, jotka ovat jo suorittaneet yleissivistävät kouluopinnot. Elatusvelvollisia koskevat vaatimukset ovat tiukempia ja elatusapua maksettaessa alaikäiset lapset ovat etusijalla täysi-ikäisiin nähden.

3 Pitääkö minun kääntyä toimivaltaisen viranomaisen tai tuomioistuimen puoleen saadakseni elatusapua? Mitkä ovat hakemusmenettelyn tärkeimmät vaiheet?

Jotta elatusvelvollisuus tunnustettaisiin, elatusapuun oikeutetun henkilön on yleensä käännettävä tuomioistuimen, lastensuojeluviranomaisen (*Jugendamt*) tai notaarin puoleen, jos hän tarvitsee täytäntöönpanoasiakirjan, jonka perusteella hänen rahasaatavansa voidaan periä pakkotytäntöönpanon avulla. Riitautetut asiat käsitellään aina tuomioistuimessa. Notaari tai lastensuojeluviranomainen voi kuitenkin vahvistaa velvollisuuden vaateiden täyttämiseen. Lastensuojeluviranomaisen toimivalta on pienempi kuin notaareilla: se vahvistaa elatusvelvollisuuden silloin, kun kyse on lapsen 21. ikävuoteen ulottuvasta elatusavusta taikka lapsen syntymästä johtuvista äidin tai isän vaateista.

Kaikki lakisääteiset elatusvaateet on vahvistuttava perheasiana perheasiainoikeudessa (*Famliengericht*). Menettelyssä noudatetaan perhe- ja hakemuslainkäyttöasioissa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG) sekä siviiliprosessilakia (*Zivilprozessordnung*, ZPO).

4 Voiko elatusapua hakea sukulaisen (jos voi, miten kaukaisen?) tai alaikäisen lapsen puolesta?

Siviililain (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB) 1629 §:n 1 momentin mukaan vanhemmat edustavat lasta yhdessä. Toinen vanhempi voi edustaa lasta yksin, jos hän on lapsen yksinhuoltaja tai jos päätösvalta on siirretty hänelle BGB:n 1628 §:n nojalla. Yleensä vanhemmat esittävät lapsen oikeutta koskevan vaateen lapsen nimissä hänen laillisina edustajinaan. BGB:n 1629 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaan isä ja äiti eivät kuitenkaan saa edustaa lasta silloin, kun BGB:n 1795 §:n säännökset estävät huoltajan toimimisen lapsen edustajana eturistiriidan vuoksi. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi lapsen ja toisen vanhemman puolison väliset riita-asiat. Tällöin lapselle on nimitettävä lisähuoltaja (*Ergänzungspfleger*), joka edustaa lasta ja esittää vaateen tämän puolesta. Elatusvaateet ovat niin ikään tällainen poikkeustilanne. Jos vanhemmilla on yhteishuoltajuus, se vanhemmista, joka vastaa lapsen hoidosta, voi BGB:n 1629 §:n 2 momentin 2 kohdan mukaan esittää lasta koskevan elatusvaateen toiselle vanhemmalle. BGB:n 1629 §:n 3 momentissa säädetään poikkeuksesta tähän periaatteeseen, kun lapsen vanhemmat ovat edelleen naimisissa tai rekisteröidyssä parisuhteessa mutta asuvat erillään tai heidän välillään on vireillä avioliitto-oikeuden alaan kuuluva tai rekisteröityä parisuhdetta koskeva asia. Tällöin toinen vanhemmista voi esittää lasta koskevan elatusvaateen vain omista nimissään. Näin vältetään se, että lapsesta tulisi asianosainen vanhempien välisessä avioeroasiassa.

5 Jos haluan panna asian vireille tuomioistuimessa, mistä saan tietää mikä tuomioistuin on toimivaltainen?

Elatusapua koskevilla asioilla toimivalta on perheasioita käsittelevällä tuomioistuimella (*Famliengericht*), joka toimii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (*Amtsgericht*) jaostona. Tuomioistuinten alueellinen toimivalta määräytyy elatusapuasioissa FamFG:n 232 §:n mukaan.

Jos vireillä on avioliitto-oikeuden alaan kuuluva asia, alueellinen toimivalta on pääsääntöisesti tuomioistuimella, joka vastaa tai vastasi ensimmäisenä oikeusasteena avioeron käsittelystä. Muissa tapauksissa alueellinen toimivalta määräytyy vastaajan vakituisen asuinpaikan mukaan. Tätä periaatetta ei kuitenkaan sovelleta menettelyissä, jotka koskevat alaikäisen tai alaikäiseen rinnastettavan lapsen elatusvelvollisuutta. Tällöin toimivalta on tuomioistuimella, jonka tuomiopiirissä sijaitsee lapsen tai sen vanhemman vakituinen asuinpaikka, jolla on oikeus edustaa lasta. Tätä sääntöä ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun lapsen tai vanhemman vakituinen asuinpaikka on ulkomailla.

Lapsen hakemus, jolla on tarkoitus saada molemmat vanhemmat täyttämään elatusvelvollisuutensa, voidaan esittää myös sille tuomioistuimelle, joka olisi toimivaltainen käsittelemään vain toista vanhempaa koskevan hakemuksen.

6 Pitääkö minun mennä jonkun välikäden (asianajajan, keskus- tai paikallisviranomaisen) kautta voidakseni panna asian vireille tuomioistuimessa? Ellei, mitä menettelyä on noudatettava?

Asianosaisten on yleensä käytettävä asianajajaa edustajinaan tuomioistuimessa käsiteltävissä elatusapuasioissa. Oikeudellisen edustajan käyttäminen ei kuitenkaan ole välttämätöntä väliitoimia (*einstweilige Anordnung*) koskevassa menettelyssä. Asianajajaa ei tarvita myöskään silloin, kun lastensuojeluviranomainen (*Jugendamt*) edustaa lasta oikeudellisenä neuvonantajana elatusvaateen vahvistamista koskevassa asiassa.

7 Onko oikeuskäsittely maksullinen? Jos on, paljonko se maksaa? Jos varani eivät riitä, voinko saada oikeusapua käsittelyn kustannusten kattamiseksi?

Tuomioistuimissa käytävistä elatusapumenettelyistä aiheutuu yleensä kustannuksia, jotka voidaan jakaa käsittelymaksuihin (*Gebühren*) ja kuluihin (*Auslagen*). Näiden kustannusten määrä riippuu käsiteltävänä olevan asian rahamääräisestä arvosta, menettelyn kestosta ja kyseiseen asiaan liittyvistä olosuhteista. Maksujen ensisijainen maksaja on se, jolle tuomioistuin ne päätöksessään määrää. Periaatteena on, että ne maksaa oikeusjutun häviöjä.

Jos hakija ei pysty maksamaan tuomioistuinkäsittelystä aiheutuvia kustannuksia tai pystyy maksamaan ne vain osittain tai erissä henkilökohtaisen tai taloudellisen tilanteensa vuoksi, hän voi saada oikeusapua tuomioistuimissa käytäviin elatusapumenettelyihin. Oikeusapu kuitenkin evätään, jos hakijan kanne tai valitus on selkeästi perusteeton tai tehty vilpillisessä mielessä. Oikeusapu kattaa menettelystä aiheutuneet kustannukset ja oman asianajajan kulut osittain tai kokonaan hakijan tuloista ja varallisuudesta riippuen. Se ei kuitenkaan kata vastapuolen asianajajan kuluja, jos oikeudenkäynti hävitään.

8 Minkä tyyppistä elatusapua tuomioistuin voi myöntää? Miten sen määrä lasketaan? Voidaanko tuomioistuimen päätöstä tarkistaa elinkustannusten tai perhetilanteen muuttuessa? Jos voidaan, miten (esim. automaattinen indeksointi)?

Elatusapu maksetaan yleensä rahana. Elatusmaksun suuruus määräytyy elatukseen oikeutetun tarpeiden ja varattomuuden mukaan sekä elatusvelvollisen maksukyvyyn mukaan. Osavaltion ylioukeudet (*Oberlandesgerichte*) ovat laatineet taulukkoja ja ohjeita, joiden avulla määritetään elatusmaksun perustana olevat kiinteät summat. Lähtökohtana on usein ns. Düsseldorfin taulukko, jota käytetään yleisesti lapselle maksettavan elatusavun määrittämiseen.

Jos tuomioistuimen päätöksen perustana olleet käytännön olosuhteet muuttuvat, päätöstä voidaan muuttaa elatusapuun oikeutetun tai elatusapuvelvollisen hakemuksesta. Alaikäiselle maksettava elatusapu voidaan BGB:n 1612a §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan myös sitoa indeksiin, jolloin se ilmaistaan prosentiosuutena kulloinkin voimassa olevasta elatusavun vähimmäismäärästä. Elatusavun vähimmäismäärästä säädetään BGB:n 1612a §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa, ja vähimmäismäärä kasvaa asteittain kolmessa portaassa lapsen iän mukaan. Jos tuomioistuimen päätöksessä vahvistettu elatusavun määrä on sidottu indeksiin, päätöstä ei tarvitse muuttaa, kun lapsi saavuttaa seuraavan ikävaiheen.

9 Miten ja kenelle elatusapu maksetaan?

Elatusapu maksetaan periaatteessa kuukausittain etukäteen rahasuorituksena, joka osoitetaan elatukseen oikeutetulle, alaikäisestä lapsesta huolehtivalle vanhemmalle taikka muulle maksun vastaanottajaksi valtuutetulle.

10 Jos elatusvelvollinen ei maksa vapaaehtoisesti, mitä pakkotoimia voidaan käyttää?

Täytäntöönpanokelpoinen elatusvaade voidaan panna täytäntöön pakkokeinoin. Pakkotäytäntöönpano toteutetaan yleisten sääntöjen mukaisesti.

Elatusvelvollisen maksuvelvollisuutta vahvistaa myös se, että velvollisuuden täyttämättä jättämisestä on rikosoikeudellisia seuraamuksia.

Elatusvelvollisuutensa täyttämättä jättänyt voidaan tuomita enintään kolmeksi vuodeksi vankeuteen tai sakkorangaistukseen. Jos vankeusrangaistus on määrättävä, mutta se määrätään ehdollisena, tuomioistuin voi kehottaa tuomittua täyttämään elatusvelvollisuutensa. Tuomioistuin muuttaa ehdonalaisen tuomion ehdottomaksi, jos tuomittiin törkeästi tai jatkuvasti rikkoo kehoitusta vastaan ja antaa siten aiheutta uskoa, että hän jatkaa rikollista toimintaansa ja etenkin elatusvelvollisuuden laiminlyöntiä. Ensikertalaisten kohdalla syyttäjä voi jättää syytteen väliaikaisesti nostamatta ja tuomioistuin voi keskeyttää käsittelyn tilapäisesti, jos syytettyä kehoitetaan samalla täyttämään elatusvelvollisuutensa määrätyn rahasumman osalta.

11 Lyhyt kuvaus täytäntöönpanoa koskevista rajoituksista, erityisesti velallisen suojaa koskevista säännöistä sekä määrärajoista tai vanhentumisajoista.

Irtaimen omaisuuden ulosmittaamisesta vastaa ulosottomies (*Gerichtsvollzieher*) (ZPO:n 808 §:n 1 momentti). Ulosmittauksessa on otettava erityisesti huomioon sitä rajoittavat säännökset (ZPO:n 811–812 §). Tämän vuoksi ZPO:n 811 §:ssä lueteltua omaisuutta ei saa ulosmitata. Poikkeuksena tästä on ZPO:n 811 §:n 2 momentin mukaan omistuksenpidätyksen (*Eigentumsvorbehalt*) piiriin kuuluva omaisuus. ZPO:n 811 §:n nojalla ulosmittauskiellon piiriin kuuluvaa omaisuutta voidaan kuitenkin ZPO:n 811a ja 811b §:n mukaan vaihtaa samankaltaiseen vähemmän arvokkaaseen omaisuuteen.

Velallisen asunto voidaan tutkia ilman hänen lupaansa vain tuomioistuimen määräyksestä (ZPO:n 758a §).

Saatavien ulosmittaamisesta määrää täytäntöönpanomenettelystä vastaava tuomioistuin. Ansiotulojen ulosmittaamisessa on otettava huomioon ulosmittaussuoja, josta säädetään ZPO:n 850 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä. Ansiotulojen ulosmittaussuojan suuruus määräytyy tulojen määrän lisäksi myös sen perusteella, kuinka monelle henkilölle velallisen on tuomioistuimen mukaan maksettava elatusapua. ZPO:n 850c §:n liitteessä on taulukko ulosmittaussuojaan sovellettavista enimmäismääristä laskelmia varten. Taulukkoa tarkastellaan uudelleen säännöllisin väliajoin ja enimmäismääriä muutetaan tarvittaessa.

Jos kyseessä on elatusvaateiden tai tahallisen laittomasta teosta johtuvien vaateiden täytäntöönpano, täytäntöönpanomenettelystä vastaava tuomioistuin voi velkojan hakemuksesta asettaa myös taulukosta poikkeavan ulosmittaussuojan tason ZPO:n 850d tai 850f §:n nojalla. Samoin voidaan toimia ZPO:n 850f §:n 1 momentin nojalla velallisen erityisiä henkilökohtaisia tarpeita koskevan hakemuksen perusteella.

Velallisen pankkitiliin voidaan soveltaa ulosmittaussuojaa ZPO:n 850k §:n nojalla ja tällöin velallisella voi olla käytössään ulosmittauksesta vapautettu tili (*Pfändungsschutzkonto, P-Konto*). Tällainen tili varmistaa, että velallinen voi vastata omista ja huolettaviensa välttämättömistä elinkustannuksista. Kyseiseen tiliin sovelletaan automaattisesti ulosmittaussuojaa, joka kattaa poikkeuksen perusmäärän eli nykyisin 1 178,95 euroa kuukaudessa. Tätä perussuojaa voidaan korottaa tietyin edellytyksin esimerkiksi velallisen muiden elatusapuvelvollisuuksien vuoksi. Ulosmittaussuojaan sovellettavia määriä koskevia yksityiskohtaisia tietoja on sivulla

<http://www.bmjv.de/DE/Themen/FinanzenUndAnlegerschutz/Zwangsvollstreckung/Pfaendungsschutz/Pfaendungsschutzkonto.html> . Myös lapsiiläiset ja tietyt sosiaalietuudet kuuluvat suojan piiriin. Suojan saamiseksi riittää yleensä, kun velallinen toimittaa pankille asiaa koskevan todistuksen. Erityistapauksissa – kuten velallisen sairauteen liittyvien poikkeuksellisten tarpeiden vuoksi – täytäntöönpanomenettelystä vastaava tuomioistuin voi muuttaa ulosmittaussuojan piiriin kuuluvaa määrää tapauskohtaisesti.

Elatusvaateisiin sovelletaan kolmen vuoden yleistä vanhentumisaikaa (BGB:n 195 §). Vanhentumisaika alkaa kulua sen vuoden lopusta, jona saatava on syntynyt ja elatusapuun oikeutettu on ollut siitä tietoinen (BGB:n 199 §:n 1 momentti). Erityistä 30 vuoden vanhentumisaikaa sovelletaan ainoastaan täytäntöönpanokelpoisiin elatusapuveikoihin (BGB:n 197 §:n 1 momentin 3 kohta). Vanhentumisaika alkaa tällöin kulua tuomioistuimen päätöksen voimaantulopäivästä, täytäntöönpanoasiakirjan laatimispäivästä tai pöytäkirjassa vahvistetusta päivästä (BGB:n 201 §:n 1 momentti).

Vanhentumisaika voidaan kuitenkin myös keskeyttää. Keskeyttäminen tarkoittaa, että vanhentumisajan kulumisessa ei oteta huomioon aikaa, jolloin vanhentumisaika on keskeytetty (BGB:n 209 §). Lapselle maksettavan elatusavun tapauksessa vanhentumisaika on keskeytetty, kunnes lapsi täyttää 21 vuotta (BGB:n 207 §:n 1 momentin 2 kohdan a alakohda).

Jos pakkotäytäntöönpanosta päätetään tai sitä haetaan, kolmen vuoden pituinen yleinen vanhentumisaika alkaa kulua uudelleen (BGB:n 212 §:n 1 momentin 2 kohta). Näin voidaan estää täytäntöönpanokelpoisten tulevien elatusvaateiden vanheneminen.

12 Onko olemassa viranomainen tai järjestö, joka voi auttaa minua elatusavun perimisessä?

Elatusmääräys on tavanomainen rahavaadetta koskeva täytäntöönpanomääräys, joten elatusavun saajan on periaatteessa noudatettava tavanomaisia täytäntöönpanosääntöjä ja ajettava vaadettaan itse.

Lastensuojeluviranomainen (*Jugendamt*) auttaa perimisessä kuitenkin silloin, kun kyseessä on BGB:n 1712 §:n mukainen lapsen edunvalvontajärjestely (*Beistandschaft*). Edunvalvontajärjestely käynnistetään silloin, kun hakemuksen jättänyt vanhempi on lapsen ainoa huoltaja tai kun vanhemmilla on yhteishuoltajuus mutta lapsi asuu hakemuksen jättäneen vanhemman luona.

Eri asia ovat kuitenkin tapaukset, joissa elatukseen oikeutetulle maksetaan tiettyjä sosiaalietuuksia (joiden kohteena oleva tarve kuuluu oikeastaan elatusavun piiriin). Jos näiden sosiaalietuuksien saajalla on elatusvelvollista kohtaan vielä täyttämätön elatusvaade, elatusvaade siirtyy periaatteessa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka voi hakea sitä omista nimissään.

Tietyissä tapauksissa (kun lapsen kasvatuksesta huolehtii yksinhuoltaja eikä toinen vanhempi maksa elatusta käteissuorituksina) etuuksia voidaan maksaa elatusmaksuennakoista annetun lain (*Unterhaltsvorschussgesetz, UVG*) nojalla. Tällöin ennakkokassa toimii sille siirrettyyn elatusvaateeseen liittyvien suoritusten vastaanottajana.

Jos taas elatusvelvollinen ei maksa elatusmaksuja ja tilanne vaatii sosiaaliavun maksamista (kunhan muut etuusedellytykset täyttyvät), elatusvaateet siirtyvät (samaa tapaan kuin edellä mainittujen elatusmaksuennakoiden tapauksessa) sosiaaliturvalaitokselle, joka voi hakea niiden maksuunpanoa. Kun kyse on työnhakijalle maksettavasta perusturvasta, elatusvaade siirretään vasta, kun etuuden maksaja on kirjallisesti ilmoittanut siitä elatusvelvolliselle.

13 Voiko viranomainen tai järjestö maksaa elatusavun ennakkoon kokonaan tai osittain elatusvelvollisen sijasta?

Kysymyksessä 12 tarkoitetut elatusmaksuennakolakiin perustuvat etuudet samoin kuin sosiaaliapuetuudet ja työnhakijan perusturva ovat itsenäisiä, laajuudeltaan rajattuja sosiaalietuuksia eivätkä varsinaisia elatusetuksia. Toimivaltaiset viranomaiset maksavat ne suoraan etuuteen oikeutetulle. Ne eivät myöskään ole riippuvaisia siitä, voidaanko elatusapu panna maksuun. Ne viranomaiset, joille elatusvaade on siirretty, voivat hakea sen maksuunpanoa omissa nimissään.

Toisin kuin elatusmaksuennakolakiin perustuvat etuudet, sosiaaliapuetuudet ja työnhakijan perusturva, edunvalvontajärjestely ei muodosta perustetta erilliselle etuusvaateelle toimivaltaista viranomaista kohtaan. Viranomainen ainoastaan auttaa elatukseen oikeutettua elatusvaateen hakemisessa ja täytäntöönpanossa.

14 Mitä tapahtuu, jos elatusvelvollinen asuu ulkomailla:

14.1 Voiko elatusapuun oikeutettu saada apua viranomaiselta tai järjestöltä tässä jäsenvaltiossa?

Jos elatusavun saaja haluaa esittää elatusapuvaateen elatusvelvolliselle, joka asuu ulkomailla, hän voi kääntyä Bonnissa toimivan liittovaltion oikeusviraston (*Bundesamt für Justiz*) puoleen. Liittovaltion oikeusvirasto on nimetty Saksan keskusviranomaiseksi rajatylittävissä elatusapumenettelyissä.

14.2 Jos voin, miten tähän viranomaiseen tai järjestöön otetaan yhteyttä?

Saksassa asuvan velkojan on esitettävä elatusvelvollisuutta koskevan neuvoston asetuksen 55 artiklan, lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä vuonna 2007 tehdyn Haagin yleissopimuksen 9 artiklan tai vuonna 1956 tehdyn YK:n yleissopimuksen 2 artiklan 1 tai 2 kohdan mukainen hakemus Bonnissa toimivalle liittovaltion oikeusvirastolle, joka toimittaa sen edelleen vastaanottavalle keskusviranomaiselle. Lisätietoa on saatavilla osoitteessa: https://www.bundesjustizamt.de/DE/Themen/Buergerdienste/AU/AU_node.html

Saksan keskusviranomaisen yhteystiedot:

Bundesamt für Justiz

Referat II 4

53094 Bonn

Deutschland

Sähköposti: auslandsunterhalt@bfj.bund.de

Puhelin: 0228 99410 6434

Faksi: 0228 99410 5202

15 Mitä tapahtuu, jos elatusapuun oikeutettu asuu ulkomailla:

15.1 Voiko elatusapuun oikeutettu hakea apua suoraan viranomaiselta tai järjestöltä tässä jäsenvaltiossa?

Ulkomailla asuva velkoja voi esittää elatusvelvollisuutta koskevan neuvoston asetuksen 55 artiklan, lasten ja muiden perheenjäsenten elatusavun kansainvälisestä perinnästä vuonna 2007 tehdyn Haagin yleissopimuksen 9 artiklan tai vuonna 1956 tehdyn YK:n yleissopimuksen 2 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen hakemuksen asuinvaltionsa keskusviranomaiselle.

15.2 Jos voin, miten tähän viranomaiseen tai järjestöön otetaan yhteyttä ja minkälaista apua voin saada?

Hakemukset on esitettävä asuinmaan keskusviranomaiselle, joka toimittaa ne edelleen Saksan keskusviranomaisen käsiteltäväksi (ks. 14.2 kohta).

16 Sitooko vuoden 2007 Haagin pöytäkirja tätä jäsenvaltiota?

Kyllä.

17 Jos vuoden 2007 Haagin pöytäkirja ei sido tätä jäsenvaltiota, mitä lakia elatusvaateisiin sovelletaan yksityisoikeutta koskevien sääntöjen mukaan? Mitkä ovat tähän lakiin sisältyvät kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt?

Ei sovelleta.

18 Mitkä ovat elatusvelvollisuutta koskevan asetuksen V luvussa tarkoitettua oikeuden saatavuutta rajat ylittävissä asioissa koskevat säännöt?

Elatusapumenettelyissä perittävät maksut on yleensä suoritettava ennakkoon. Elatusvelvollisuutta koskevan asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa oikeusapua myönnetään kyseisen asetuksen 44–47 artiklan mukaisesti. Ennakkomaksuvelvoitteesta voi tietyn edellytyksin saada vapautuksen, erityisesti jos on myönnetty oikeusapua.

19 Minkälaisia toimenpiteitä jäsenvaltio on toteuttanut huolehtiakseen elatusvelvollisuutta koskevan asetuksen 51 artiklassa kuvattujen tehtävien hoitamisesta?

Saksa on osoittanut keskusviranomaiselleen eli liittovaltion oikeusvirastolle tarvittavat toimivaltuudet, jotta se voi hoitaa tehokkaasti 51 artiklassa kuvatut tehtävät.

Tämä verkkosivu on osa [Sinun Eurooppasi](#) -sivustoa.

[Anna palautetta](#) sisällön hyödyllisyydestä.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.